

บทบรรณาธิการ

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบออนไลน์ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมของมนุษย์ การเปลี่ยนผ่านและการถ่ายโอนวัฒนธรรมระหว่างชุมชนและสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว การรับรู้เรื่องราวและการเลียนแบบพฤติกรรมเกิดขึ้นได้ง่าย โดยเฉพาะการหล่อหลอมความเชื่อและพฤติกรรมเชิงลบ ถ้าหากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ได้ตระหนักในเรื่องนี้อาจจะทำให้วัฒนธรรมอันดีงามถูกทำลาย การปรับทัศนคติในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม การเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองอย่างถ่องแท้และการเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้อื่นอย่างชัดเจน การรับเอาวัฒนธรรมมาปรับใช้ให้เหมาะกับวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมจะช่วยให้การไหลบ่าทางวัฒนธรรมเกิดความสมดุลและสร้างสรรค์ได้

ภาษาเป็นวัฒนธรรมการสื่อความหมายสะท้อนภาพวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่ม การเรียนรู้ภาษาจึงไม่ใช่เฉพาะการรับรู้ตัวอักษร ความหมาย ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงถ้อยคำเท่านั้น แต่รวมถึงการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา เนื่องจากการสื่อสารของมนุษย์เป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนและการสื่อความหมายผิดพลาดได้ง่าย ดังนั้น การสื่อสารจึงต้องใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน

วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ ได้นำเสนอบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษาที่นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละภาษาได้นำเสนอเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจธรรมชาติและวัฒนธรรมภาษาชัดเจนยิ่งขึ้น เริ่มต้นจากบทความการใช้คำเชื่อมในภาษาสเปน “หน้าที่ของ *se* ในโครงสร้างภาษาสเปน” ของอาจารย์ ดร. สุกิจ พุ่มพวง บทความการใช้คำกริยาในภาษารัสเซีย “พหุหน้าที่ของคำกริยาเคลื่อนที่ *идти/идти - ходить/ходить* ‘เดิน’ ในภาษารัสเซียตามแนวภาษาศาสตร์ปริชาน” ของอาจารย์ศรัวรา ภาสุขดี การเรียนรู้ไวยากรณ์ไทยจากบทความ “การใช้คำยืมภาษาอังกฤษที่ผิดไวยากรณ์ในภาษาไทย” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชพล ชัยเกียรติธรรม และบทความนำเสนอความแตกต่างของวัฒนธรรมภาษาไทยและจีน *旅游汉语跨文化交际能力教学中泰文化差异专题举例* ของอาจารย์คณิศร ฉันทศรีวิโรจน์

การทำความเข้าใจแนวคิดที่ว่า “ภาษาคือวัฒนธรรม และวัฒนธรรมคือภาษา” ผ่านบทวิจารณ์วรรณกรรมคลาสสิก “*Two Characters in Search of a Tragedy*” by Rick Whisenand และบทวิเคราะห์วรรณกรรม “ภาพแทนความล้มเหลวของกระบวนการยุติธรรมของศาลซานเซอรัร์ใน

นวนิยายเรื่อง *บลีค เฮาส์* ของ *ชาร์ลส์ ดิกเกนส์*” ของอาจารย์ศักดิ์ชัย ลุนลาพร และบทความวิเคราะห์วรรณกรรมคำสอนของไทย “ลักษณะเด่นของวรรณกรรมคำสอนประเภทโคลงสุภาษิตสมัยอยุธยา” ของอาจารย์ ดร. สาทิต แทนบุญ และอาจารย์มาลินี แทนบุญ

นอกจากนี้ยังได้นำเสนอบทความที่กล่าวถึงการปรับตัวทางวัฒนธรรมของมนุษย์ผ่านบทความวิจัย “รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งกลุ่มชาวพันธุ์พื้นเมืองชุมชนบ้านลุ่มทอง ตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งแก้ว ปะติตังโง และคณะ และบทความ “การทบทวนวรรณกรรมกับการกำหนดโครงร่างงานวิจัยด้านการสื่อสาร” ของรองศาสตราจารย์ฐาปะนระ วงษ์สาธิตศาสตร์ และคณะ

การจัดทำวารสารฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของกองบรรณาธิการและคณะกรรมการจัดทำวารสารที่ให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ การคัดเลือกและกลั่นกรองเนื้อหา การเตรียมและตรวจสอบความถูกต้องของต้นฉบับ ในฐานะบรรณาธิการวารสารต้องขอขอบคุณผู้บริหารและคณาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์ที่เห็นถึงความสำคัญ สนับสนุน และร่วมกันผลักดันให้วารสารรามาคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ได้เป็นช่องทางและเวทีในการเผยแพร่ผลงานวิชาการในคณะ และการแลกเปลี่ยนผลงานวิชาการระหว่างอาจารย์และนักวิชาการต่างสถาบัน ความสำเร็จของทุกฝ่ายทำให้กองบรรณาธิการมีความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์งานให้ได้คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวารสารระดับชาติและนานาชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส พาวินันท์

บรรณาธิการประจำฉบับ